

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: SVINET OG ANDEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "SVINET OG ANDEN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 230. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid78393/facsimile.pdf>
(tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

EDDERKOPPEN.

„Du Edderkop, vil Du til Hækken spinde?
Hvor kan Du Vej over Strømmen finde?
Om Dag og Nat Du løber din Vej,
den brusende Bæk omgaar Du ej.“
„Tys Vandringsmand, hvor ej Flid forslaar,
man ofte ved Taalmod Maalet naaer.“

Dér sad den nu med sit lette Spind.
Da sused en sagte Aftenvind,
den svævende Traad sig til Hækken bandt,
saa den liden Spinderske Vejen fandt;
den havde jo ventet saa ufortrøden,
nu sad den derovre i Aftenrøden.

SVINET OG ANDEN.

Hønen gaar saa vever og ren
og nipper til Gaardens Rendesten;
værre snadrer i Pølen Anden,
den og Svinet ligne hinanden,
de træde op midt i Trug og Fad
og vælte sig i deres egen Mad.

Svinet pløjer i Muld med sin Tryne,
da kommer saa mangan en Orm tilsyne;
det er Jagt efter Andens Smag,
Svinet gaar for, og Anden bag,
de tage det ej med Retterne nøje,
det kan man kalde at høste og pløje!

LÆKATTEN.

Den Lækat titter fra Gjærdet ud:
Jeg synes, det tegner til Sne og Slud,
henad December det maa vist lakke,
nu faar jeg nok snart min Vinterfrakke.
Jeg tager de smaa hvide Handsker paa,
Vorherre mig lod for Kulden faa.

Dens brune Skind fra Sommerens Tid
nu blev til en Hermelinskaabe hvid:
naar Jægeren gik paa den lyse Sne,
han kunde ej Hermelinsdyret se;
det smuttede ind under Gjærdelyet,
dér sad det og saae paa Nytaarsnyet.